

Maciej Orkan-Łęcki

"Poetics Reconstructed: The Presence as the Absence of the Word. /Poetyka zrekonstruowana: Obecność a nieobecność słowa/", Murray Krieger, "New Literary History", vol. VII, no 2, Winter 1976 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/1 (63), 247

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(1) GOODHEART Eugene: The failure of Criticism. /Kłeska krytyki/. "New Literary History", vol. VII, no 2, Winter 1976, s. 376-392.

Analiza natury "krytyki humanistycznej" i próba określenia przyczyny jej obecnego kryzysu. Tkwi ona częściowo we współczesnym kulcie autonomności, który wyklucza bardziej ogólne sformułowania. Co więcej, współczesna humanistyka okazuje się bardziej sceptycznie ustosunkowana do wartości moralnych niż nauki ścisłe, które z kolei określenia tych wartości oczekują właśnie od humanistyki. Paradoks współczesnej literatury polega na tym, że swą bezkrytyczność zawdzięcza hipertrofii krytycyzmu. W swej pasji kwestionowania i wyjaśniania wszystkiego, współczesność utknęła w labiryncie relatywizmu i egalitaryzmu. W ten sposób wszystko, co istnieje, jest akceptowane; odczuwa się brak wartości stałych, na których można oprzeć działalność krytyczną.

BP/63/83

M.O.-Ł.

---

(1) KRIEGER Murray: Poetics Reconstructed: The Presence as the Absence of the Word. /Poetyka zrekonstruowana: Obecność a nieobecność słowa/. "New Literary History", vol. VII, no 2, Winter 1976, s. 347-375.

W przeciwieństwie do współczesnej tendencji, uznającej wyraz i formy werbalne za puste, autor stara się wypunktować argumenty przemawiające za ich "obecnością". Autor poddaje krytyce teoretyczne pozycje strukturalizmu, wskazując na konsekwencje nadmiernego nacisku na synchronię. Wskazuje, że w przypadku Derrida wyrazy przestają być elementami jednolitego, centralnego systemu: traktowane są jako dyferencjalne, decentralizujące funkcje. Taka negatywna krytyka, zdaniem autora, oznaczałaby przewrót w poetyce, jako że odebrałaby formom werbalnym wszelką treść. Podjęta tu obrona systemów werbalnych stawia jednak warunek, aby każdy system stanowił jawną fikcję uniemożliwiającą literalne potraktowanie osiągniętego przez ten system "mitu obecności".

BP/63/84

M.O.-Ł.